

[Arne Melchior]

forøge beskæftigelsen. Jeg kan videre dokumentere, at CD aldrig har stemt imod et forslag fra regeringen, som havde beskæftigelsesfremme til hensigt, selv når vi ikke var helt overbeviste om, at det ville bringe den nytte, som arbejdsministeren og regeringen påstod; men vi ville ikke stå i vejen for skabelse af bare 50 eller 5 arbejdspladser. Hr. Rahbæk Møller har så den frækhed at stille sig op og sige, at det kun er ham, der interesserer sig for beskæftigelsen, og ikke os andre, samtidig med at vi får at vide, at bilismen er en mindretalsbeskæftigelse. Der er nok andre ordførere, der vil beskæftige sig med det. Jeg skal bare minde om, at SF plejer at forsøge at sørge for, at mindretallene behandles ordentligt.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Arne Melchior kan jeg berolige med, at SF fortsat vil bidrage til at sørge for, at mindretallene bliver behandlet ordentligt. Til hr. Gammelgaard skal jeg kun sige, at hr. Gammelgaard åbenbart ikke har hørt mit indlæg nok. Det, jeg påpegede, var, at en beskæftigelse ved en øget bilimport er så uforholdsmæssigt tung på betalingsbalancen, at vi for samme betalingsbalanceeffekt kunne opnå langt større merbeskæftigelse dels ved at gøre mere for at vedligeholde den eksisterende bilpark, dels ved at forbedre den kollektive trafik.

Glistrup (FP):

Med det meget kulsorte fremtidsperspektiv, som der er for arbejdsløsheds-Danmark, kan vi vist roligt sige, at enhver skattnedsættelse vil medføre bedre beskæftigelse her i landet, hvis man vel at mærke ser på skattelettelsen rent isoleret. Men der er jo bare det forbistrede ved sådan en skattnedsættelse, at den normalt også vil føre til, at der bliver et større underskud på statsfinanserne, som så enten skal finansieres ved en modstående skatteforhøjelse eller ved en forøget lånoptagelse. Når det er tilfældet, bliver nettoeffekten i langt de fleste tilfælde øget arbejdsløshed. Derfor er det sådan, at den afgørende bakterie, som må bekæmpes bag ved arbejdsløsheden, er de offentlige budgetters alt, alt for store, svulmende vækst. Derfor har det ikke megen mening som forespørgslen her at

spørge, hvordan en given skattnedsættelse vil virke på beskæftigelsen. Man bør tage med, hvilke modsvarende besparelser man kan finde frem til. Hvis man finder frem til modsvarende besparelser, er det jo sådan, at man må se, hvordan man så udnytter dem mest effektivt med de midler, der så bliver til rådighed for skattnedsættelser. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at fremskridtspartiets holdning er, at man opnår den bedste skattnedsættelse ved at forhøje det skattefrie bundfradrag og ikke eksperimentere så meget så mange andre steder. Men ud fra denne grundlæggende analyse af, hvordan den danske samfundsøkonomi hænger sammen nu om dage, er det jo sådan, at alskens forskellige brancher, arbejdsministre og sådan nogle kommer rendende og siger: ha ha, vi kan lave et hopuspokus professor Tribini nummer, sådan at vi kan gennemføre den mere eller mindre fikse idé, der nu ligger os på sinde, på den måde, at det ikke får de skadelige statsfinansielle virkninger, som man kunne forvente. Det var det, vi hørte i arbejdsministerens redegørelse i sidste uge, den, som vi skal diskutere på torsdag, og det er det, som vi hører fra alle brancheforeninger, som kommer og fortæller os: I skal bare nedsætte afgiften lige præcis på vores område, og så vil resultatet blive, at I i virkeligheden får mere i provenu og derfor ikke får brug for en besparelse. Men det, som de pågældende overser, er, at hvis man flytter en større del af den almindelige forbrugsmulighed over til at købe varerne fra den branche, som nu får sin afgiftsnedsættelse, kan det da godt være, at lige den underpost på finanslovens § 1, som udgør den pågældende brancheafgift, kan vise en stigning, men så bliver der bare et modsvarende fald på den til rådighed stående købekraft, der så ikke kan benyttes til at købe andre afgiftsbelagte varer for.

Fra denne sammenhæng er der antagelig i det danske samfund i dag kun én eneste undtagelse, og det er lige præcis det område, som vi diskuterer her, nemlig bilbeskatningen. For dér er forholdet det, at ligegyldigt hvad man ellers flytter sit forbrug over fra, hvis man begynder at købe biler eller bruge penge på biler, så kommer man af med en så blødende og stor afgift på det niveau, som den danske bilbeskatning befinder sig på. Det gør man først og fremmest af historiske grunde, fordi den jo har sit udspring i, at det